

Kristlik teoloogia või filosoofia, mis põhineb juudi algel usundil

Koostatud ANTICA NAMUR 2021 puhul

*La Danse – Charles Samuel (1862-1935), Ecole belge 1913
ostetud aadressil: pr Janssens van der Maelen, Brüssel 2020*

Kahe lisaga: lk 2 juudi algusundist ja lk 12, kuidas noored ja eriti tüdrukud kõrgesse moraali kalduvustega - kultuurist tulenevalt - saadetakse vales suunas.

Märkus: Kontseptsioon on mõeldud eelkõige noortele. Ja nende jaoks pean ma detailidesse laskuma ja kõik väga selgelt kirja panema, sest kui ma seda ei tee, siis saavad nad jälle kõik valesti!

Esialgne juudi religioon on aegumatu valgustatud religioon par excellence Jeesus oli siin kohanud silmatorkavat lagunemist.

On täiesti selge, et selline kuritarvitamine (vt.p.6), millega see majaehitaja Jeesus oli kokku puutunud, ei olnud tegelikult üldse lubatud, eriti juudi religioonis! Sest just juudi religioon on siiski ainuke religioon, millel on siin väärtuskäsitlusi eelkõige ka naise olukorrale, mis on absoluutselt positiivsed ja mida ükski teine religioon ei ole nii pakkuda!

Juudi religioon ei olnud aga algselt üldse religioon, vaid väga valgustatud ja humaanne suhtumine ellu, isegi meie tänapäevases mõttes. Viitan ka järelsõnale. Kõik muutus tüüpiliseks religiooniks alles siis, kui eluhiak unustati või suruti alla, ilmselt seetõttu, et neil, kes peagi võimul olid, oli nii rohkem eeliseid (nagu see juhtub kõigi religioonide puhul mingil hetkel). **Igatahes, algne juudi religioon** (või lihtsalt suhtumine ellu) **on ainus religioon** (kui kasutada siinkohal ikkagi mõistet "religioon"):

- **Mis on umbes tõeline monogaamia.** Mõeldud on monogaamia, mis ei ole sunnitud, vaid mis toimub ja mille poole püüeldakse täiesti vabatahtlikult ja rõõmuga ning mida ei elata ka ainult pärast abielu, vaid monogaamia, mis on ka tegelikult tõeline, et kogu elu jooksul on ainult üks seksuaalpartner (välja arvatud leseks jäämise korral). Seega tähendab see, et tegemist ei ole ainult selles monogaamias elamisega, vaid ka juba ettevalmistusega enne abielu ajenditest loobumisega. Seega tuleb monogaamia moraalsus muuta piisavalt atraktiivseks, et see oleks noortele ihaldusväärne.
- Ja kui seda monogaamiat tõesti üldiselt elatakse, siis realiseerub ka nägemus inimeste harmooniast ilma hirmudeta ja häbita inimlikkuses, **mis konkretiseerub alastioosuse paradiislikus utoopias.** Piibli paradiisilugu ei ole seega kunagi ja mitte kunagi käsitletav ajaloolise sündmusena (nagu ka teised varajased lood, näiteks loomislugu, ei ole seda). Kindlasti ei pidanud selle autorid, kes selle 3000 aastat tagasi kirjutasid, seda kunagi "sõna-sõnalt", nagu seda õpetati meile minevikus meie laste usundiõpetuse tundides ja nagu mõned sektid seda tänapäevalgi näevad ja õpetavad. Pigem on see lugu viljakuskultuste prostitutsioonivastane lugu, mis oli selle loo kirjutamise ajal levinud jumaluste auks (vt. lk. 50) - selline viljakusjumalus on seega madu . "Palvetamine" seksuaalvahekorra kaudu tähendab muidugi ka tõelise monogaamia utopia rikkumist ja selle tagajärjeks on "kehaosade varjamine häbi" (lühendatult KVH / KTVS). Seega tähendab see ka seda, et Aadama ja Eeva narratiivi väide on, et kui tõelise monogaamia utopia on realiseerunud, muutub see häbi tarbetuks.

Usk Jumalasse on selle suhtes pigem teisejärguline. Sest jumal oli põhimõtteliselt konstrueeritud ainult selleks, et oma rahva jaoks oleks autoriteet monogaamia idee taga ja et oleks argument teiste jumalate vastu, mida need väikesed inimkultused pidid väidetavalt olema, et neid kumardada.

- Juudi religioon on ennekõike ainus religioon, **kus naisel on õigus ka orgasmi kogemisele**. Sest selleks, et tõeline monogaamia tõesti toimiks, on muidugi oluline, et ka naine jõuab seksuaalselt oma täitumiseni, st et ta kogeks ka orgasmi. See ei tähenda orgasmi, nagu näeb seda näiteks psühholoog Wilhelm Reich, mida on võimalik saavutada kõikvõimalike tehniliste nippidega, vaid orgasmi, mis tekib peaaegu spontaanselt harmooniast või kahe inimese sugulusest, s.t ainult koos. kergeim puudutus ja ennekõike läbitungimata, põhimõtteliselt isegi täisriietuses. (Märkus: see orgasm peaks olema ka täna eesmärk, sest ajalehe DIE WELT andmetel ei koge vähemalt kaks kolmandikku naistest kunagi orgasmi!).

Kui see ei ole suur religioon, mis omal ajal mõeldi välja ebainimlike religioonide vastu ja millel tänapäeval oleks ainest ületada kõik teised religioonid, mis lõppkokkuvõttes on tihtipeale vaid kannatatud traumade kultiveerimised, mis on ühendatud folkloori ja ebausuga (millele siis tulevad ärihuvid ja jõustruktuurid ning vajadus teistest piiritlemise järele)! Mulle jääb aga mulje, et tavaliselt ei ole isegi juutidel sellest aimugi.

Jeesuse ajal oli probleemiks see, et see juudi "algupärane religioon" oli juba tema ajal üsna ilmselgelt "maetud" või vähemalt suures osas unustusse vajunud ja seetõttu ei hoolinud sellest enam keegi tollastest võimuesindajatest, kellel oli sel ajal sõnaõigus. Juudi religioon oli suuresti kultusesse külmutatud - ja seksuaalne kuritarvitamine oli muutunud peaaegu normiks. Nii et see majaehitaja või ehitaja Jeesus (töövõtja kohta vt „Jesusideologia“) pidi selle peale sattuma ja nägema juudi religiooni väite ja tegelikkuse vahelist räiget lahknevust ning püüdis algset juudi religiooni taas ellu äratada. Ta pidi oma tavaliste kaaslaste seas väga hästi mõjuma, kuid kindlasti oli ka palju teisi, kes ei tundnud absoluutselt mingit huvi just selle vastu.

Igatahes olen oma teadmistega teoloogina ja pärast 30-aastast töökogemust õpetajana püüdnud siinses töös ühendada vana juudi utopia ideaalid positiivseks kontseptsiooniks, nii et need oleksid noortele kättesaadavad. Sest noortel inimestel on ikka veel ideaalid sellisest utopiast ja nad tahaksid neid elada, kui nad vaid teaksid, kuidas.

Ja ma arvan, et mul ei lähe siinkohal sugugi halvasti, vt. selle teema teine osa! Kahjuks ei olnud aga kõik veel täielikult välja töötatud, kui ma õpetaja olin.

Jumal kirjutab sirgelt ka kõveratele joontele: usu vastaste kaudu tõelisele Jeesusele.

Teoloogia ja usupraktika pärast tõelist Jeesust: Tõeline Jeesus oli tõenäoliselt pigem tüüpiline uuriv ajakirjanik (nagu me täna ütleksime) - ja pidi ka sellepärast surema. Pärast seda võltsisid tema vastased teda nii-öelda täiesti ära.

On üsna palju nii kirikute kui ka kristliku usu kriitikuid üldiselt, kes ütlevad, et kogu kristlik religioon on tühi fantaasia, et see on enam-vähem väljamõeldis, et see on põhimõtteliselt vale ja pettus.

Need kriitikaavaldused põrkuvad ilmselgelt suures või isegi suurimas osas teoloogidele ja teistele kirikute esindajatele - nad ei näi neid väga sageli märkavat ja seega ka ei hooli neist. Nad jätkavad nii, nagu oleks kõik, mida nad uurivad ja kuulutavad, kindlal alusel.

Kuid ma arvan, et nende kristliku religiooni ja kiriku kriitikute seas on üsna tõsisid teadlasi, keda tuleks kindlasti tõsiselt võtta. Kas ei ole ehk isegi kooskõlas hea usuga Jumalasse, et usaldame, et sellest tuleb midagi positiivset meie usu ja seega ka kiriku jaoks, kui me suhtleme selliste kriitikutega, keda tuleb tõsiselt võtta?

Pean siinkohal silmas eelkõige kolme neist:

1. Karlheinz Deschner (1924-2014), kes lõppude lõpuks õppis teoloogiat, filosoofiat, kirjandust ja ajalugu - ja omandas ka doktorikraadi. Oma raamatus "Der gefälschte Glaube - die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren" (Võltsitud usk - kiriklike õpetuste tõeline taust) kirjeldab ta (nagu muide ka teised), et enamik usu sisust on plagiaadid iidsetest mittekristlikest religioonidest, nagu näiteks neitsilugu või sigimine jumaliku isa poolt, Jumala poja poeglikkus, Jumala poja lunastav funktsioon, imed,

Ja siin on kolm pilti, mis illustreerivad, et kristlikud "usutöed" on plagiaadid teistest religioonidest:

Mosaik "Europa koos härjaks riietatud Zeusega" asub Napoli rahvusmuuseumis. Ma ei pea trükkima pilti Uue Testamendi paralleelsest loost "Maarja kuulutusest".

isegi jumala ristilöömine, surnuist äratamine ja ülestõusmine, kultuslikud pidustused leiva ja veiniga.

Isis linnu kujul Osirise äratamisel, kes oli surnud võitluses kurjuse vastu ja veetis seejärel kolm päeva surnute hingede külastamisega allilmas - reljeef Sethos I surmatemplis Abydoses (Egiptuses) - seega ei ole Jeesuse ülestõusmise lugu midagi uut.

Keiser Antonius Piuse ja tema abikaasa Faustina taevaminemise reljeef on Vatikani muuseumides (ma pildistasin kipsvalu Mainzi Rooma-Germaani muuseumis). Te olete kindlasti tuttav Jeesuse ja veel enam Maarja taevaminekut kujutavate maalidega.

2. Taani indoloog Christian Lindtner (1949 - 2020), kes valdab kreeka ja ladina keelt ning vanu india keeli sanskriti ja pali. Oma raamatus "Jeesuse Kristuse saladused" kirjeldab Lindtner, kuidas Uus Testament on ilmselgelt suures osas plagiaat iidsetest India budistlikest tekstidest - "ülespandud" koos "lisanditega" läänes tüüpilistest mütoloogiatest ja ka judaismist. Lindtner seletab seda sellega, et budistlikud mungad tahtsid luua budismi läänele, kuid neid huvitas ainult budistlik filosoofia ja seega ehtasid nad selle budismi (välisesse) "raamistikku", mis oli läänes tavaline. Seega on budismi "budistlik kangelane" lääne jaoks budistide poolt leiutatud Jeesus, ja nii jõuab Lindtner kvintessentsini "Jeesus on

Buddha". Rohkem infot Christian Lindtneri kohta <https://unser-mittleuropa.com/in-memori-am-dr-phil-christian-lindtner-1949-2020/> (või lihtsamalt Google'ile sisestades: "Christian Lindtner" ja "Meie Kesk-Euroopa").

3. juudi-inglise talmuditeadlane Hyam Maccoby (1924-2004), kes oli viimati Leedsi ülikooli juudi uuringute keskuse professor. Oma raamatus "Müürileerija" võtab Maccoby ette selle "uustulnuka" Pauluse - ja kirjeldab muu hulgas, kuidas ta kandis oma lapsepõlvest Tarsuses, mis oli kohati verise Attise ja Adonise kultuse peamine keskus, tuntud "lood" ja riitused üle Jeesusele ja lõi nii täiesti uue religiooni, millel ei ole tegeliku Jeesusega midagi või vähemalt mitte palju pistmist. Nii nagu Lindtner ütleb "Jeesus on Buddha", ütleks Maccoby - vabalt Pauluse põhjal - "Jeesus on Attis".

See, mida need kolm kriitilist teadlast on avastanud, oleks tegelikult surmahoob meie kristlikule usule. Lõppude lõpuks keerleb see kõige olulisemate õpetuste ümber, mis moodustavad meie usu.

Aga see ei ole veel päev otsa!

Otsustava vihje selle kohta, mis Jeesus oli ja milleks ta pühendunud oli ja miks ta nii julmalt tapeti, sain üllatuslikult naabrit, talunikult, Knolleburekaffis ("suhkrupreedikasvatusküla") Kölni linnast lääne pool (seal kasvatakse isegi rohkem kui suhkrupeti), kus ma elan. Ta oli kord üürinud ühe oma korteri ümberehitatud "karjääris" põldudel ühele sutenöörile, kes oli professionaal demimondis, ja pidas temaga vestlust tema "ärivaldkonnast". Ja kui ta minuga ühel hetkel rääkis, jõudsi me järeldusele, et kuulus lugu Jeesuse päästmisest patuse kivistamise eest Johannese evangeeliumis on selgelt lugu karistusest, mis on pärit poolmõistuse poolt. Sest millal juhtub, et naine tabatakse "sellise asja" tegemisest - ja et on kaks "püüdjat", kes siis kohe kohtusse jooksevad, teades, et see tähendab tabatud naisele surmanuhtlust? Seda ei juhtu niikuinii kunagi, kui siin ei ole midagi tahtlikult korraldatud. Jeesus teadis seda kõike kindlasti. Sest ta oli - arvatavasti oma varasemast tööst mahaajajana kogu piirkonna pereehitusgrupis - ka prostituutide ja maksukogujate (või õigemini maksukogujate) sõber ning oli kindlasti ka nendega nende probleemidest rääkinud. Ja sealt oli ta näiteks õppinud, kuidas naisi prostitutsioonile sundida - vastavalt "kahe tunnistaja protseduurile", mis on kirjas Taanieli raamatu lisas oleva ilusa Susanna loos: "Kas sa seksid meiega (mis tol ajal tähendas prostitutsiooni sisenemist) või, kui sa keeldud, siis me teatame sinust kohtule ja ütleme, et tabasime sind noormehega seksimas, aga ta põgenes, siis sind hukatakse." Nii et atraktiivsel naisel oli selliste meeste vastu valida ainult prostitutsioon või surm - seega polnud mingit võimalust.

Ja Johannese evangeeliumi patuse puhul oli olukord ilmselt mõnevõrra erinev: ta oli kindlasti prostituut ja oli kuidagi rikkunud oma "elukutse" reegleid - me ei tea, mis see oli, aga see pole oluline - ja teda tuli nüüd selle eest karistada. Võib-olla oli ta oma õiget sissetulekut varjanud ja ei esitanud seda korralikult? Võib-olla oli ta kuulnud ka Jeesuse kõnedest ja tahtis oma elukutse maha jätta? Selle eest olid tema "kaitsjad" (või sutenöörid) korraldanud nii, et ta jäi kinni seksimise eest kosilase juures (see oli korraldatud lugu, nii et kosilane sai märkamatuks põgeneda) ja seetõttu tuleks teda karistada - eriti hoiatuseks "teistele kaitsjate naistele", et ka nemad ei teeks sellist jama ...

Kui ma tõlgendan maali "Jeesus ja patune" õigesti, siis oli maalikunstnik Lukas Cranach vanem (1472-1553) samadel seisukohtadel nagu mina, et tegemist on seega kriminaalse jutustusega Johannese evangeeliumis. Ma arvan, et sa ei saa seda selgemaks maalida, kui sa

arvad, et need potentsiaalsed kännumehed on kurjategijad, vähemalt ei näe nad välja nagu tunked moraalised moraaltegelased. Ja need kaks "tarka vanemat härrasmeest" taga paremal on tüüpilised kõrgelennulised teoloogid ja filosoofid (ja ilmselt ka enamik ajakirjanikke), kes näevad alati ainult pinda ja ei (taha) teada, mis tegelikult toimub. Sel viisil saavad kurjategijad teha seda, mida ja kuidas nad tahavad. Põnev pilt! Ma juba tean, miks ma lasin selle endale Vietnamis maalida!

Nüüd oli Jeesus olnud selle jõhkra käitumise tunnistajaks - ja mõistis seda avalikes kõnedes hukka: "Patu vastu, silmakirjatsejate vastu, armastuse eest". Nii et ta oli astunud vastu ilmselgelt väga võimsale demimondile, me ütlesime täna "maffia". Nii et ta pidi selle eest surema.

Seega ei olnud Jeesus mitte usundi rajaja, nagu teda kirjeldab UT, vaid midagi sellist nagu uuriv ajakirjanik nagu uurivad ajakirjanikud Peter R. de

Vries (Holland), Ján Kuciak ja tema pruut Martina Kusnirova (Slovakkia), Daphne Caruana Galizia (Malta) ja Jamal Khashoggi (Saudi Araabia) meie ajal. Nii et ta oli saanud teada kuritegelikest intriigidest seoses prostitutsiooni ja rahaga (maffia tüüpilised ärivaldkonnad, ametivõimude funktsionäärid osalesid või vaatasid kõrvale) "kohapeal" ja tegi selle siis tänapäevase tavapärase meedia puudumisel avalikuks avalikes kõnedes - mis hiljem muutusid enam-vähem vaga jutlusteks, mis ei teinud kellelegi haiget.

Ja kuidas see "plagieeritud Uus Testament" tekkis? Tegelikult on asi üsna lihtne, kui sa saad aru, millise poolmaailma vastu Jeesus oli end pühendanud. Sest Jeesuse surmaga ei olnud muidugi ka Jeesuse ideed surnud, ta oli piisavalt kaua avalikult rääkinud ja seega oli tal ka järgijaid. Ja pärast tema surma hakkasid mõned neist tema vaimus jätkama. Jeesuse vastastele see üldse ei meeldinud. Aga kuidas nad peaksid seda tegema, et Jeesuse muret tõhusalt "hajutada"? Me teame tänapäeval sarnast probleemi arvutite kõvakettal olevate failide kustutamiseks. Kui te kustutate need funktsiooniga "kustuta", on sisu muidugi endiselt olemas, ainult et te ei leia seda enam üles. Kuid on olemas programmid, et neid uuesti leida. Midagi on tegelikult kustutatud ainult siis, kui kustutatav sisu kirjutatakse üle uue sisuga. Ja nii oli see ka Jeesuse pühendumusega - sellepärast kirjutati see üle "uue sisuga" - st. kontseptsiooniga kõigist neist plagiaatidest teistest religioonidest, mida me tänapäeval teame "Uue Testamendina". Seega ei ole Uus Testament mitte reklaami- ja ehituskiri tegeliku Jeesuse poolt, vaid geniaalne diversioonimanööver tegeliku Jeesuse ja tema asja vastu - tolleaegsete vahenditega, nagu olid need plagiaadid jumalate ja budismi lugude kohta.

Ja see "sõltlane" Paulus mängis selles kustutamises ja ümberkirjutamises ilmselt juhtivat rolli, sest ta oli välja mõelnud, et Jeesuse ristisurma peaks tegema ohvrisurmaks, mida ta ise tahtis - inimkonna lunastamiseks igastahes.....

See tähendab ka seda, et artikli alguses tsiteeritud kolm meie religiooni-kriitikut on oma kriitikas täiesti õiged - ainult probleemi lahendus võib näida mõnevõrra teistsugune, kui nad on ette kujutanud.

Rohkem üksikasju selle kohta ja eelkõige selle kohta, mida tõelise Jeesuse avastamine meie jaoks tänapäeval tähendab, leiate internetist "Jeesuse ideoloogia" alt veebilehel www.michael-preuschhoff.de - ka mitmes keeles (tõlgitud hetkel parima tõlkeprogrammiga www.deepl.com).

Kuid ma kuulen juba kriitikuid ütlemas: eeldades, et 8. Johannese patulugu on tõepoolest pooleldi karistuslugu, on see seega viide tõelisele Jeesusele. Aga kuidas saab üheainsa kaudse tõendi põhjal kogu traditsioonilise teoloogia üle parda visata? Sellele võin vaid märkida, et

ebaselge juhtumi puhul võib väga hästi rekonstrueerida juhtumi suurepärased ühest heast kaudtunnistusest! Ja Jeesuse juhtum on tõesti äärmiselt ebaselge - keegi ei tea näiteks, kes kirjutas Uue Testamendi (igal juhul ei olnud see Jeesuse jüngrid ega teised, kes olid Jeesust isiklikult kogenud), miks see kirjutati ja kuidas see jõudis "rahva sekka".

Ja ennekõike: tagasipöördumisega tõelise Jeesuse pühendumuse juurde - st "Jeesuse ideoloogia" juurde - näeks meie religioon muidugi hoopis teisiti välja, see ei oleks enam preestrite ja õpetlaste religioon, dogmade ja usu religioon, seega ka võimu ja domineerimise religioon, mille peamised eesmärgid on andustus ja kindlustunne surmajärgsest elust, vaid väga eetilise ellusuhtumine koos mõistlike mängureeglitega. Ja need mõistlikud reeglid oleksid sellised, et igaüks saaks neid aktsepteerida, eriti mis puudutab seksuaalmoraali. Kuid neid tuleks õpetada neile juba lapsepõlvest peale. "Kõigi" all pean ma silmas ka moslemid - minu kui õpetaja kogemuse kohaselt on just nende tüdrukud kõige rohkem huvitatud. Me ei jõua niikuinii "vanade inimesteni" - aga me saame jõuda noorteni! Loomulikult on meil raske neid üldiselt kätte saada, kuid kui me võidame oma kristlikke noori, siis jõuab sõna - ja eriti meie internetiajastul - ka moslemi noorte hulka!

Ja siin on midagi tänase elu tegelikkusest: kuidas lausa idiootliku keelekasutuse asemel saab naisi ja tüdrukuid tõesti ülendada.

Tegelikult on vahepeal piisavalt palju räägitud genderdamise probleemist: See übermõtestamine on täiesti mõttetu ja täiesti üleliigne ning sageli isegi naeruväärne saksa keele rikkumine. See peaks tooma (nagu võlusõna abrakadabra) rohkem soolist võrdõiguslikkust ja seega naiste edasist tõusu. Kuid kogemus on, et sellise "maagilise sõna keele" puhul see lihtsalt ei õnnestu, keel ei saa lihtsalt sellist ülesehitust saavutada - sest see on alati vastupidi: muutunud reaalsus põhjustab - kui see üldse vajalik on - muutuse keeles. Nii et me peame hoolitsema selle eest, et reaalsus muutuks teistmoodi!

Ja genderdamisega aetakse jälle uus siga läbi küla - eesmärgiga, et kõik jääks samaks, mis on tegelikult oluline ja mis vajab muutmist! Ja nii on see ilmselt ka teistes riikides - mis iganes "muude sigade" puhul, mis on tegelikkuses ebatõhusad naiste tegelikuks tõusuks.

Seda, mida ma mõtlen, väljendab ehk kõige paremini vestlus, mis mul oli ühe õpilase emaga suhteliselt varsti pärast minu "karjääri" algust kutsekooli õpetajana ühel lapsevanemate konverentsil: aastaid tagasi küsis ta minult lapsevanemate konverentsil usuõpetuse eesmärgi kohta. Vastasin üsna kergekäeliselt: "Tüdrukud on kõik omamoodi skisofreenikud. Ta: "?????" Mina: "Noh, nad on paaniliselt seotud kahjutu ja paradiisliku, kus

nad võiksid ka kasulikke teadmisi inimloomusest üles korjata ja inspireerida mehi, kes tahavad olla korras ilusa moraaliga, nimelt "alasti rannas". Aga problemaatiline, nimelt seks liiga sageli küsitava partneriga, mis mõnikord põhjustab neile ka eluaegseid traumasid, on see, mida nad tahavad ja teevad." "Ja", ütles ema, "mida sa nüüd teha tahad?" Mina: "Et tüdrukud teevad igaüks teist." Ema: "Kui sa suudad seda teha, siis oled hea!"

Jah, mis siin tegelikult toimub?

Asi on selles, et me inimesed oleme oma loomult väga moraalseid olendeid, eriti seksuaalküsimustes - ja seda juba noorusest peale, eriti tüdrukud. Ja kuna neile ei õpetata mingit selget moraali - ka selleks on neile looduse poolt aju antud -, siis võtavad nad omaks ühiskonnas levinud moraali, ja see on pseudomoraali, milleks on vaenulikkus keha suhtes, nii et nad õpivad lapsepõlvest peale oma keha häbenema. Sest eriti need osad, mis eristavad neid vastassugupoolest, on ilmselgelt midagi sellist, mida eelistatakse teistele mitte näidata, mis tähendab, et need peavad olema midagi kurja. Sest eriti need osad, mis eristavad neid vastassugupoolest, on ilmselgelt midagi sellist, mida eelistatakse teistele mitte näidata, see tähendab, et need peavad seega olema midagi halba.

Siit ka häbi! Aga elu läheb edasi - ja mingil hetkel pakub huvi ka vastassugupool. Tegelikult piisaks noortele, kes on alati omamoodi "kurameerimisfaasis", et leida endale sobiv partner, vaatamisest ja näitamisest - ehk teisisõnu täiesti kahjutu mäng üksteise tundaõppimiseks. Kuid see ei ole võimalik - sellise kahjutu käitumise teeb võimatuks kehavaenulikkusele või isegi häbistamisele suunatud kasvatus. Sest häbist vabanemine oleks prostituudi komme - ja inimene ei ole prostituut ega taha selleks olla. Sest see oleks vastuolus kõrge moraaliga ...

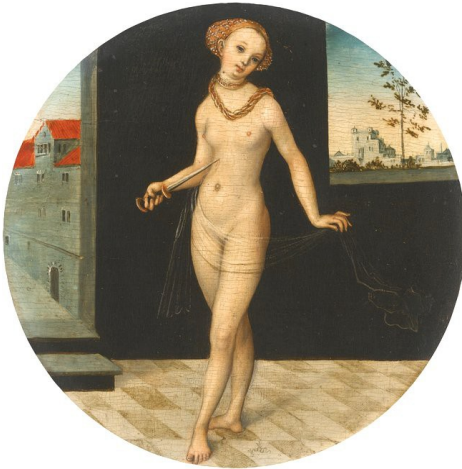
Mida siis teha? Kuna seksuaalvahekord peab ühel päeval niikuinii toimuma ja kuna, nagu kõik ütlevad, see ei õnnestu kõigil, siis ütlevad tüdrukud endale: "Siis teeme seda! Lõppude lõpuks on seksuaalvahekord osa seksuaalsest enesemääratlusest ja märk edukast emantsipatsioonist. Ja kõik räägivad sellest, et see on täiesti normaalne ja peabki olema - ka kui märk sellest, et sa oled normaalne ja terve". Nii nad alustavad seda - ja sageli partneritega, kes on tegelikult sobimatud - nagu oli teemaks vestluses emaga.

Aga see moraalide väänamine, mis on tegelikult kahjutu lõbu ja midagi täiesti loomulikku (kui seda ainult õigesti teha) ja mis ei ole nii kahjutu ja mida noored peaksid või ei tohiks teha, sõltuvalt olukorrast, keerab meie tsivilisatsioonides seksuaalmoraali pea peale. Jeesuse ajal heidutati kõrge kuritegeliku energiaga tüdrukuid ja noori naisi nende loomupärasest kõrgest moraalist lausa kuritegelike meetoditega - tänapäeval

programmeeritakse neid ükskõiksuse ja empaatiavõime puudumisega manipuleerimise teel pseudomoraalile.

Siin midagi korda teha - alustades noortest - ja kaasata, see oleks meie religiooni ülesanne - vastavalt Jeesuse ideoloogiale. See viiks siis eduka seksuaalse enesemääratluse ja ka tõelise emantsipatsioonini, eriti tüdrukute ja seega hiljem ka naiste puhul - kui nad ühelt poolt ületavad vaenulikkuse keha suhtes ja teiselt poolt on seksuaalvahekorras ainult seal, kuhu see loomu poolest kuulub, nimelt perekonnas (sest selle käigus võivad sündida lapsed - ja lapsed kuuluvad ju perekonda)!

Ja mis puutub häbi, siis see tuleneb ainult sellest, et me ei ela oma loomulikkude moraali - mis on monogaamiline. Ja kui me elaksime seda loomulikkude moraali, siis kaoks häbi automaatselt, nii öelda, nagu halb õudusunenägu. Tee selle loomuliku moraalini on selles mõttes tüdrukute kavalamaks tegemine!

Lukas Cranach vanema, kes oli nii maalikunstnik kui ka humanist, üks ideaalidest oli, et moraal ja alastio koos, et ehk tõeline moraal on võimalik ainult siis, kui see on kombineeritud alastiolemusega (muidugi alati ainult seal, kus see sobib). Väga hea näide sellest kombinatsioonist on Rooma kodaniku Lucretia kujutamine, isegi kui tema saatus oli kurb. Ta oli vägistatud ja kannatas nii palju selle kohutava kogemuse pärast, milles ta ise oli süütu, kuid millega ta ei tahtnud enam koos elada, et ta

tappis end. Seetõttu pidasid roomlased teda moraali kehastuseks. Ja just selles mõttes maalib Lucas Cranach vanem teda.

Kuid selle suurejoonelise manipuleerimise taustal on ka see vereringe jaburus täiuslik kõrvalepõige. Rohkem selle kohta www.michael-preuschoff.de, siin eriti online raamat "Jesusideology".

Michael Preuschoff, dipl.-teol. ja pensionile jäänud kutsekoolide usuõpetaja, e-post: hpreuschoff@gmx.de

Tõlge saksa keelest www.deepl.com

VENUSDIENTST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure

Offene Worte
über die Sexarbeit

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«

Karin Freiwald – links oben wenige Monate vor dem Beginn ihrer Sexarbeit, rechts oben ihr »Werbefotos im Clubbordell. Links: im ersten Jahr als Prostituierte.

In ihrer autobiographischen Erzählung schildert Karin Freiwald mit beachtlichem Bekennermut den Werdegang zur Hure und erinnert sich an die eindrucksvollsten Erlebnisse und Erfahrungen während der Zeit als Sexarbeiterin. Sie ermöglicht den Lesern einen tiefen Blick in die eigentümliche Welt der Prostitution.

Selle raamatu "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure" (Venus Service - Minu aastad hoorna) tegi mulle teatavaks üks sõber, kui

see oli internetis. Ja seda lugedes sattusin - puhtalt juhuslikult - kohale (lehekülgedel 34 ja 35), kus tsiteeritakse minu veebilehte:

Ühelt veebilehelt (www.basisreligion.de) leidsin hiljuti argumendi bimbode teemal, mis kirjeldab väga tabavalt teatud käitumisjälje juuri: "Enne kui me aga sellise väidetavalt ebamoraalse tüdruku üle nina keerame, peaksime endale teadvustama, kes siin tegelikult ebamoraalne on. Kuidas on sellisel tüdrukul minevikus läinud? Kas talle ei ole lapsepõlvest saadik õpetatud orjamoraali koos igasuguste tabude ja hirmudega, mis soodustab tema rumalust ja naiivsust? Kas talle ei pandud alati südamele, et häbi on kogu moraali kehastus, ja kas see ei saatnud teda mitte vales suunas ja muutnud teda üsna uudishimulikuks, et rohkemat teha?" (Märkus: ma olen vahepeal hakanud eelistama teistsugust argumentatsiooni, mis on loodetavasti atraktiivsem).

Ma arvan, et võin õigustatult uhke olla, et prostituut, nii-öelda prostituut, nõustub minuga (st teoloogiga!), et noori inimesi saadetakse vales suunas nende kalduvusega kõrgele (seksuaal)moraalile. Kuritarvitamise juhtumid, millest täna nii palju räägitakse, on kindlasti väga halvad, kuid ma arvan, et need on ainult jäämäe tipp: Meil ei ole lihtsalt moraalisõbralik kultuurikliima - ja selles on peamiselt süüdi religioonid! Sest alates lapsepõlvest ei õpi inimesed - eriti religioonide kaudu - mingit tõelist moraali, vaid ainult illusoorset moraali, nimelt häbi (või ka kehavaenulikkust). Tõeline moraal, eriti noortel inimestel, eriti tüdrukutel, kellel pole veel "seksuaalkogemust", kellel on kindlasti teatud uudishimu, kuid (veel) mitte mingisugune kordamiskohustus, peab tulema teadvusest, mitte superõivastest või bikiinidest. Kuid just selline teadvus ei huvita religioone. Ja ei religioonid ega keegi teine ei tee selle kohta mingeid uuringuid, kuigi just siin võiks midagi teha!